

"הדברים השמחים בנתינתן" – לימוד למתן תורה

צוארך בחרוזים" (שיר השירים, א' י')
בשעה שהיו חורזים בדברי תורה ומדברי
תורה לנביאים ומנביאים לכתובים והאש
מתלהטת סביבותיהם והיו הדברים
שמחים כנתינתן מסיני...

שנאמר "וההר בוער באש עד לב
השמים" (דברים ד)
בן עזאי היה יושב ודורש והאש
סביבותיו.

אזלון ואמרון (הלכו ואמרו) לרבי עקיבא: ר'
בן עזאי יושב ודורש והאש מלהטת
סביבותיו. הלך אצלו ואמה לו: שמעת
שהיית דורש והאש מלהטת סביבך.

אמר לו: הן.

אמר לו: שמא בחדרי מרכבה הית
עסוק?

אמר לו: לאו. אלא הייתי יושב וחורז
בדברי תורה ומתורה לנביאים ומנביאים
לכתובים והיו הדברים שמחים כנתינתן
מסיני והיו ערבים כעיקר נתינתן.

(שיר השירים רבה, פרשה א)

שאלו לו להרבי מקוצק:

"מפני מה נאמר זמן מתן תורתנו ולא

זמן קבלת תורתנו?

"אז", השיב, "חלה הנתינה, ואילו

הנתינה חלה בכל זמן."

הנתינה היתה לכולם במידה שווה,

אבל לא נטלו במידה שווה."

(מתוך "אור הגנוז")

מתן תורה

בשעה שמשנה ישב

אצל אלהים בהר סיני וכתב

על הלוח,

ישבתי בקצה הכפרה, בפנה

וצירתי, חולמני,

פרחים ופנים, אורונים

ושמות מקשטים...

יהודה עמיחי

- מהו "מתן תורה" עבורי?
- מתי אני מרגיש שמתרחש רגע של "מתן תורה"?
- האם זו הרגשה שניתן גם להעביר אותה הלאה?